

Sørgelig dødsfall.

Førrige søndag kom det likesaa sørgelig som uventende budskap, at Ludvik Olsen, Bundjord, var død.

Onsdag holdt han paa og skjød bort nogen træstuver utenfor huset sit, med dynamit. Her under hadde et skud av en eller anden grund gaat av fortidlig og derved rammet hans ene haand, saa den var blit sønderflængt, likesom han hadde faat en del skrammer i hodet.

Han blev straks ført til amtssykehuset paa Tromsø; hvor han altsaa nat til søndag avgik ved døden.

Det var et tungt budskap for hjem, slegt og venner, mest dog for hjemmet.

Ludvik Olsen var en foregangsmand paa alle omraader, mest paa sjøbrukets. Fra smaakaar hadde han nu arbeidet sig op til at bli en velstaaende mand, og var i flere tilfælder nu en god hjælp for mange andre.

Det var en paapasselig kar med alt sit. Derfor var alt, hvad han vilde altid i den bedste orden. Hans nye vakre stue paa Bonjord, og de tiltak, der i den korte tid han fik virke med jordarbeide paa sin nyrydderplads, vidner til alle tider om skjønhets- og ordenssans og planmessig arbeide.

Efterat han tidligere hadde vært i forskjellige andre erhverv i kommunen, blev han i 1910 valgt ind i herredsstyret. Denne plads utfyldte han til alles tilfredshet.

Ludvik Olsen hadde samlet mange venner, som nu dypt vil beklage hans altfor tidlige bortgang, ikke mindst vi.

Vi hidsætter, hvad en av hans venner skrev om ham til os efter hans død, og vi er overbevist om, at tankegangen i disse faa linjer er, hvad alle vil tænke, som ha lært han at kjende. Og vi føier til, Gud trøste hans efter ladte kjærlige hustru og to smaa faderløse!

Hans overmaade venlighet i omgang og gjestfrie hjem, vil vi alle mindes til hans ære og tak.